

Мексиканска вълна ни заля с неочаквана сакрална изповед

Творческият тандем Хосе и Иглика

Този момент дойде на 1 септември 2012 г. в изложбената зала на „Тихото гнездо“ в Балчикския Дворец във вид на 16 идеално подредени картини на родения в страната на ацтеките и маите, точно на 28.09.1962г. – жизнеутвърждаващият се Хосе Анайа, и то в красивия град Халера Вера Круз. Самият той е завършил биохимия и философия, но вече 20 години търси своите периоди на усъвършенстване в изобразителното, театралното и визуално изкуство, автор е на пиесата „Съдба“, прави много индивидуални и колективни изложби в Мексико и САЩ и е носител на много награди. Вдъхва се от древното изкуство на маите и другите култури на Мексико. Намерил своя личен

ледовата пита на деня, с ярки лъчи, или виолетовото загадъчно на нощта. Може би е неговата тайна, споделена с добричката поетеса Иглика Бъчварова. Ето какво споделя с нас Хосе Анайа: „Ние се вдъхновяваме взаимно и започнахме съвместна творческа работа.“ Може би като резултат от тяхното познанство идва и сакралната изповед, скрита в стихосбирката „Съзвучие“ на нашата землячка. Една книга с чудесни стихове, изящно илюстрирана от пловдивчанката Велина Христова, с помощта на дъщеря и София и Паулина Колева. Ето какво споделя авторката с нас в своето стихотворение „Откровение“: В единностното лъчезарие сме щедрост/ и в прелестна любов струим./ С разбиране и мъдрост сме свободни, приемайки се цялостно./ Благодарим.../ Това е само малка протриха от многообразната същност на поезията. Може би трябва да продължи с нейното „Музиката в мен“, но за-

това следващия път или по повод новата и стихосбирка.

Така, драги читатели, се оказах най-щастливият ловец, защото с един куршум ударих два заека. Защото и двамата автори – Хосе и Иглика, са стигнали композиционна организация с красноречива ритмична структура на сътвореното, с порива на всеки истински щастливо влюбен човек. Така двамата ни показват как с малко думи и кратки отчетливи движения на ръката върху платното говорят и значат много. А за да се убедим в това и да се уверим в горенаписаното, трябва да посетим изложбата „Изкуство без граници, носещо духа на Мексико“ до 15 септември т.г.

Пожелавам на вълшебния Хосе и усмихнатата Иглика през следващата година да го видя с мексиканското прочуто сомбреро и пончо, а на промощията да има огнена текила, край която мъдро Иглика да краси добруджанската женска носия.

Георги ЙОВЧЕВ

Втора самостоятелна изложба на Генади Гавраилов

Балчикският самоук художник Генади Гавраилов откри своята втора самостоятелна изложба на 1 септември 2012 г. В залите на ХГ Балчик той нареди около 40 картини, живопис, които носят емблематичното название „Балчик в пейзажи“.

Генади Гавраилов е познат на балчишките почитатели на изобразителното изкуство от миналогодишната си и първа самостоятелна изложба, както и от участието си в съвместни изяви на младите творци. Представените сега платна, пейзажи от Двореца и града, не изненадваат, а са по-скоро продължение на творческите му изяви и търсения,

породени все така и предопределени от интереса и възхищението, от обичта и преклонението пред природните и архитектурни забележителности на родния му град.

Колоритните пейзажи, изградени в синьо-зелената гала /като препратка към морето и градините на Двореца/, както и златно-жълтото и алено /към лятото/ са изработени с фотографска точност и не може зрителят да не се възхити от трудолюбието и майсторството на художника, така прецизно и акуратно пресъздадено, което би видял всеки турист, посетил нашия град.

Панорамните пейзажи, пристанището, плажът, сградата на Двореца, градината с кактусите, отделни детайли от дворцовия комплекс, морето със своята променлива привлекателност – това са все вдъхновения на твореца – пейзажист, чието пристрастие към живопис-

ната красота на Балчик е видимо и много похвално. А и резултатът от обичта към града и родната природа, съчетана с естетическите виждания, с трудолюбие и майсторство е вълнуващ за зрителите и важно – достъпен и разбираем.

Художникът, чието вдъхновение е родният му град, предизвикващ творческите му вълнения, навярно не ще се ограничи само с изобразяване оригиналната красота на Белия град. Вероятно ще потърси и други теми, ще разнообрази стила си и няма да остане само възхитен илюстратор, сигурно ще опита да постави таланта си пред нови предизвикателства, докато утвърди своя собствен почерк на балчишки творец, на създател на стойностно изкуство, което да извисява духа на човека и човешките способности, както твърдят изкуствоведите.

Мария АНДРЕЕВА

Фестивал на народната носия

На 17,18,19 август 2012 г. в с. Жеравна се състоя поредният фолклорен фестивал на народната носия, в който взеха участие самодейците от НЧ

„Ст. Караджа“ с. Стражица и НЧ „Хр. Смирненски“ с. Сенокос.

Това се осъществи, благодарение на кмета на Община Балчик г-н

Николай Ангелов, за което от все сърце му благодарим.

Димитричка Ганчева, Живка Канева
Читалищни секретари

Звукови картини от „Виа Понтика“

Прекрасните звукови картини на фестивала „Виа Понтика“ се осъществиха и от съвършените гласове на Емилия Кирчева /сопран/ и Михаил Михайлов /тенор/. Те изпълниха дует на Неморино и Адина от операта „Любовен еликсир“ от Г. Доницети; Е. Кирчева изпълни „Момичетата от Кадикс“ на Л. Делиб; М. Михайлов завърши концерта с „Аве Мария“ от Ф. Шуберт. На рояла беше неотразимата Адриана Коцева

Неда Атанасова - сопран плени публиката с „Песен“ на Бизе и „5 гръцки песни“ на Равел. Тя е балчиклийка по бащина линия и участва за втори път във фестивала.

Фото: Ива Иванова

Теодора Делева /флейта/ и Радослав Михайлов /гитара/ изпълниха 2 пиеси за флейта и гитара, 1 сюита и сонатата „Квартет“ на Ф. Маргола. Те заеха най-голямата част от концерта, популяризирайки необикновения дует флейта-гитара
Фото: Ива Иванова

Ива Иванова

Живопис „Виа Понтика“

Румънските художници със своя ръководител проф. Джордже Москал

Българските студенти по Живопис със своя ръководител проф. Вихрони Попнеделев, според когото изобр. изкуство е за малцина
Фото: М. Костова

